

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia ..... 2017 r.

w sprawie utrwalania obrazu lub dźwięku dla celów kontroli celno-skarbowej

Na podstawie art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej;
- 2) sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów;
- 3) sposób i tryb udostępniania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi zapisu obrazu lub dźwięku;
- 4) sposób i tryb przekazywania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi kopii zapisu obrazu lub dźwięku;
- 5) wysokość opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) informatycznym nośniku danych - należy przez to rozumieć nośnik danych, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579);
- 2) laboratorium - należy przez to rozumieć instytucję naukową lub specjalistyczną, wyspecjalizowaną jednostkę organizacyjną Krajowej Administracji Skarbowej oraz biegłego mającego wiadomości specjalne, wymagane dla sporządzenia kopii zapisu albo odzyskania zapisu w przypadku uszkodzenia zapisanego nośnika lub samego zapisu;
- 3) nośniku analogowym - należy przez to rozumieć nośnik, na którym możliwe jest utrwalenie zapisu analogowego, w szczególności kasetę magnetofonową, kasetę magnetowidową lub minikasetę DV;

---

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

- 4) nośniku pierwotnym - należy przez to rozumieć informatyczny nośnik danych lub nośnik analogowy, na którym utrwalono zapis obrazu lub dźwięku podczas przesłuchania kontrolowanego lub świadka;
- 5) nośniku wtórnym - należy przez to rozumieć informatyczny nośnik danych, umożliwiający jednokrotne nagranie, na który po zakończeniu czynności przesłuchania kontrolowanego lub świadka skopiowano zapis z nośnika pierwotnego;
- 6) nośniku kopii - należy przez to rozumieć nośnik, na który skopiowano zapis z nośnika pierwotnego albo wtórnego, inny niż nośnik, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zapisanym nośniku - należy przez to rozumieć nośnik pierwotny, nośnik wtórny lub nośnik kopii;
- 8) podmiocie uprawnionym - należy przez to rozumieć kontrolowanego, reprezentanta kontrolowanego i pełnomocnika;
- 9) zaawansowanym podpisie elektronicznym - należy przez to rozumieć podpis, o którym mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73);
- 10) zapisie - należy przez to rozumieć utrwalenie obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej;
- 11) zapisie cyfrowym - należy przez to rozumieć zapis w postaci ciągu liczbowego;
- 12) zapisie analogowym - należy przez to rozumieć zapis niebędący zapisem cyfrowym.

§ 3. 1. Do utrwalania obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej używa się urządzeń i środków technicznych, utrwalających zapis na nośnikach analogowych lub informatycznych nośnikach danych.

2. Zapis utrwalany jest na nośnikach umożliwiających przechowywanie danych przez okres niezbędny dla prawidłowego przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej, a także związanych z kontrolą celno-skarbową: postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwo lub wykroczenie, postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli przepisy ustaw dopuszczają wykorzystanie zapisu w tych postępowaniach.

§ 4. 1. Dla każdego zapisanego nośnika sporządza się metrykę identyfikacyjną, zwaną dalej „metryką”. Wzór metryki jest określony w załączniku do rozporządzenia.

2. Metrykę opatruje się numerem nadanym zgodnie z kolejnością wykonywania zapisów i ich kopii w danej kontroli celno-skarbowej.

3. Numer metryki i oznaczenie kontroli celno-skarbowej umieszcza się na powierzchni przeznaczonej do opisywania zapisanego nośnika, o ile nośnik ten ją posiada.

4. Metrykę sporządza się w oryginale i kopiach.

5. Oryginał metryki przechowuje się w aktach kontroli celno-skarbowej.

6. Kopię metryki przechowuje się wraz z zapisanym nośnikiem w tym samym opakowaniu.

7. W przypadku zapisanego nośnika będącego informatycznym nośnikiem danych w metryce umieszcza się sumę kontrolną każdego pliku wchodzącego w skład zapisu lub do oryginału i kopii metryki dołącza się wydruk zawierający sumę kontrolną każdego pliku wchodzącego w skład zapisu. Adnotację o dołączeniu wydruków umieszcza się w polu „Sumy kontrolne” metryki.

8. Jeżeli w toku kontroli celno-skarbowej sporządzono więcej niż trzy metryki, do akt kontroli celno-skarbowej dołącza się wykaz metryk wskazujący w szczególności ich numery, daty sporządzenia, rodzaj zapisanego nośnika, rodzaj utrwalonego przesłuchania i numer karty w aktach kontroli celno-skarbowej, na której znajduje się metryka.

§ 5. 1. Kopię zapisu cyfrowego wykonuje się w tym samym formacie, w którym utrwalono zapis na nośniku pierwotnym lub wtórnym, bez dzielenia plików ani wprowadzania jakichkolwiek zmian w stosunku do zapisu zarejestrowanego podczas utrwalonego przesłuchania kontrolowanego lub świadka.

2. Zapis cyfrowy uznaje się za skopiowany, jeśli każda suma kontrolna skopiowanego pliku jest zgodna z sumą kontrolną pliku, którego kopiowania dokonano.

3. Zapis analogowy można skopiować również poprzez konwersję do formy cyfrowej w sposób zapewniający uzyskanie możliwie najlepszej jakości zapisu cyfrowego.

§ 6. 1. Nośnik pierwotny należy opakować, zabezpieczyć odciskiem pieczęci jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, w której prowadzone jest przesłuchanie kontrolowanego lub świadka i umieścić na opakowaniu informacje wskazujące oznaczenie kontroli celno-skarbowej, numer metryki, datę opakowania oraz imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby dokonującej opakowania.

2. Każde otwarcie i ponowne zamknięcie opakowania nośnika pierwotnego należy odnotować w metryce, wskazując osobę dokonującą otwarcia lub zamknięcia opakowania oraz datę i miejsce dokonania tej czynności.

3. Nośnik pierwotny niewymagający przekazania do laboratorium lub zwrócony z laboratorium przechowuje się jako załącznik do akt kontroli celno-skarbowej.

§ 7. 1. Jeżeli nośnik pierwotny będący informatycznym nośnikiem danych jest dostosowany do wielokrotnego nagrywania i kasowania zapisów, po zakończeniu utrwalanego przesłuchania kontrolowanego lub świadka zapis można skopiować na nośnik wtórny. Zapis należy skopiować na nośnik wtórny, jeżeli nie można dokonać czynności określonych w § 6 ust. 1.

2. Do nośnika wtórnego przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

3. Po prawidłowym skopiowaniu zapisu na nośnik wtórny dopuszczalne jest użycie nośnika pierwotnego do utrwalenia innych czynności, nawet jeśli łączy się to z uszkodzeniem lub utratą istniejącego na nim zapisu. W takim przypadku metrykę nośnika pierwotnego dołącza się do akt kontroli celno-skarbowej po zamieszczeniu w niej adnotacji o przeznaczeniu tego nośnika do zarejestrowania innych czynności. Do nośnika pierwotnego nie stosuje się wówczas § 6.

4. Jeżeli nośnik pierwotny potrzebuje czynności, których wykonanie wymaga wiadomości specjalnych, po opakowaniu przekazuje się go wraz z metryką do laboratorium, które sporządza w metryce adnotacje o wykonanych czynnościach oraz zgodności cech nośnika i zapisu z cechami opisanymi w metryce.

§ 8. 1. Przy każdorazowym wykonywaniu kopii, zapis powinien być kopiowany bezpośrednio z nośnika pierwotnego albo wtórnego, chyba że nie jest to możliwe z powodu utraty lub uszkodzenia tego nośnika lub utrwalonego na nim zapisu; w takim przypadku wykonuje się kopie z kopii bezpieczeństwa lub kopii sporządzonej na potrzeby kontroli celno-skarbowej.

2. Każde wykonanie kopii odnotowuje się w metryce nośnika, z którego skopiowano zapis. Dane dotyczące kopiowania umieszcza się w metryce nośnika, na który skopiowano zapis. Wpisów w metrykach dokonuje osoba dokonująca kopiowania.

§ 9. 1. Kopię zapisu sporządza osoba zatrudniona lub pełniąca służbę w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

2. Kopię zapisu sporządza się w laboratorium:

- 1) w przypadku, gdy jej wykonanie przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, łączy się z nadmiernymi trudnościami lub grozi zniszczeniem bądź zniekształceniem zapisu;
- 2) na wniosek podmiotu uprawnionego do jej otrzymania.

3. Kopię zapisu można wykonać w laboratorium, jeżeli zapewni to lepszą jakość skopiowanego zapisu.

4. W przypadku, gdy kopiowania dokonuje się na wniosek podmiotu uprawnionego do otrzymania kopii zapisu, a zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, kopię zapisu sporządza się w laboratorium, gdy uprawniony podmiot o to wnosi.

§ 10. 1. Kopie bezpieczeństwa wykonuje się, jeśli kontrolujący lub organ prowadzący kontrolę celno-skarbową uzna to za celowe, w szczególności ze względu na charakter podejmowanych czynności w toku kontroli celno-skarbowej lub czas jej trwania.

2. Kopie bezpieczeństwa można wykonywać również po zakończeniu kontroli celno-skarbowej dla celów postępowań wskazanych w § 3 ust. 2.

§ 11. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany opakowania nośnika pierwotnego lub wtórnego, należy dołączyć do niego dotychczasowe opakowania i wraz z metryką identyfikacyjną opakować je wspólnie oraz opisać w sposób, o którym mowa w § 6 ust. 1.

§ 12. 1. Zapisany nośnik powinien być należycie zabezpieczony przed utratą oraz przed czynnikami mogącymi spowodować utratę lub zniekształcenie zapisu, w szczególności przed oddziaływaniami termicznymi, uszkodzeniami mechanicznymi, szkodliwym działaniem światła, promieniowania, pola magnetycznego, pola elektrycznego i środków chemicznych.

§ 13. 1. Zapisy udostępnia się w budynku organu prowadzącego kontrolę celno-skarbową.

2. Na wniosek podmiotu uprawnionego, za zgodą organu prowadzącego kontrolę celno-skarbową, zapis może zostać udostępniony w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej właściwej dla miejscowości, w której podmiot uprawniony przebywa.

3. Zapis udostępnia kontrolujący lub inna osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zapis udostępnia osoba zatrudniona lub pełniąca służbę w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej, w którego siedzibie zapis jest udostępniany.

§ 14. 1. W celu prezentacji zapisu obrazu lub dźwięku zapis odtwarza się za pomocą przeznaczonego do tego celu urządzenia. Podczas odtwarzania można użyć urządzenia korygującego lub wzmacniającego utrwalony dźwięk.

2. W metryce zapisanego nośnika, z którego odtwarza się zapis należy zamieścić adnotację wskazującą czas i miejsce prezentacji, imię i nazwisko osoby przeprowadzającej prezentację oraz wykaz osób obecnych przy prezentacji zawierający ich imiona i nazwiska. Po odtworzeniu zapisu z zapisanego nośnika będącego informatycznym nośnikiem danych do metryki należy dołączyć aktualny wydruk sum kontrolnych.

3. Wymogów określonych w ust. 2 nie stosuje się, jeżeli zapis odtwarzany jest z nośnika kopii.

4. W razie uszkodzenia zapisanego nośnika lub zapisu podczas odtwarzania należy odnotować ten fakt w metryce.

§ 15. 1. Kopię zapisu na wniosek podmiotu uprawnionego przekazuje kontrolujący lub inna osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

2. Nośnik kopii wraz z kopią metryki przekazuje się podmiotom uprawnionym za pokwitowaniem odbioru. Do akt kontroli celno-skarbowej dołącza się pokwitowanie odbioru oraz kopię dowodu uiszczenia przez podmiot uprawniony opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu.

§ 16. Nie jest dopuszczalne:

- 1) przekazanie zapisu na nośniku dostarczonym przez wnioskodawcę;
- 2) samodzielne kopiowanie przez podmiot uprawniony udostępnionego mu zapisu przesłuchania kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej.

§ 17. 1. Przepisów § 4 ust. 3 i 6 nie stosuje się do nośnika kopii bezpieczeństwa.

2. Przepisów § 4 ust. 7, § 5 ust. 2 i § 14 ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do zapisów podpisanych zaawansowanym podpisem elektronicznym.

§ 18. 1. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 6 zł – za każdy przekazany nośnik kopii w przypadku przekazania zapisu na informatycznym nośniku danych;
- 2) 20 zł – za każdy przekazany nośnik kopii, w przypadku przekazania zapisu na nośniku analogowym.

2. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu sporządzonej w laboratorium pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 100 zł powiększoną o 15 zł za każdy skopiowany informatyczny nośnik danych;
- 2) 100 zł powiększoną o 30 zł za każdą rozpoczętą godzinę kopii zapisu na nośniku analogowym.

3. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu sporządzonej w laboratorium w sposób, o którym mowa w § 5 ust. 3, pobiera się opłatę w wysokości 100 zł powiększoną o 45 zł za każdą rozpoczętą godzinę kopii zapisu.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

W porozumieniu

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym /

**Wzór metryki identyfikacyjnej nośnika analogowego lub informatycznego nośnika
danych utrwalającego zapis obrazu lub dźwięku dla celów kontroli celno-skarbowej**

METRYKA IDENTYFIKACYJNA NOŚNIKA

1. OZNACZENIE METRYKI

Imię, nazwisko, funkcja i miejsce zatrudnienia osoby sporządzającej metrykę:

.....
.....

Data sporządzenia metryki: ..... 20..... r.

Oznaczenie kontroli celno-skarbowej i wskazanie organu przeprowadzającego kontrolę: .....

Numer metryki: .....

2. OZNACZENIE NOŚNIKA

pierwotny   wtórny   kopia   kopia bezpieczeństwa

pamięć USB   dysk przenośny   karta pamięci

płyta CD   płyta DVD   płyta BD

kasetka DV   kasetka magnetowidowa   kasetka magnetofonowa

inny (jaki): .....

Typ i producent: .....

Numer fabryczny (jeśli nośnik go posiada, a jego odczytanie nie wiąże się z nadmiernymi
trudnościami): .....

3. UTRWALONA CZYNNOŚĆ

Rodzaj czynności: .....

Data czynności: ..... 20..... r.

Czas rozpoczęcia czynności: .....

Czas zakończenia czynności: .....

Jednostka organizacyjna KAS , w której przeprowadzono czynność: .....

4. URZĄDZENIE UŻYTE DO UTRWALENIA CZYNNOŚCI¹ LUB URZĄDZENIE UŻYTE DO SKOPIOWANIA ZAPISU²

Rodzaj: .....

Producent: .....

Model: .....

Numer indywidualnie identyfikujący urządzenie (jeśli urządzenie go posiada, a jego odczytanie nie wiąże się z nadmiernymi trudnościami): .....

.....

5. DANE DOTYCZĄCE ZAPISU³

Imię, nazwisko i stanowisko osoby, która wykonała zapis: .....

Czas rozpoczęcia: .....zakończenia: .....

Czas trwania zapisu: .....

Liczba i format plików: .....

Łączny rozmiar zapisu będący sumą wielkości wszystkich plików, wyrażony w jednostkach pojemności informacji: .....

Ewentualne dodatkowe informacje, w tym okoliczności mające wpływ na utrwalenie czynności lub jakość zapisu: .....

.....

.....

.....

6. DANE DOTYCZĄCE KOPIOWANIA

A. Wypełnić w metryce nośnika, z którego dokonano kopiowania:

Data skopiowania zapisu	Cel kopiowania	Numer metryki nośnika, na który skopiowano zapis	Imię, nazwisko i stanowisko osoby, która wykonała kopiowanie zapisu

¹ Dotyczy metryki dla nośnika pierwotnego.

² Dotyczy metryki dla nośnika wtórnego i nośnika kopii.

³ Dotyczy metryki nośnika pierwotnego i wtórnego, stosownie do rodzaju zapisu.

B. Wypełnić w metryce nośnika, na który dokonano kopiowania:

Imię, nazwisko i funkcja osoby, która wykonała kopiowanie zapisu: .....

.....

Miejsce i czas skopiowania zapisu: .....

Nośnik, z którego skopiowano zapis:

pierwotny   wtórny   kopia   kopia bezpieczeństwa

Numer metryki nośnika, z którego dokonano kopiowania: .....

.....

7. SUMY KONTROLNE⁴

Nazwa i wersja oprogramowania użytego do wygenerowania sum kontrolnych:

.....

Użyty algorytm (jeżeli oprogramowanie używa więcej niż jednego algorytmu):

.....

Do metryki załączono wydruk zawierający wygenerowane sumy kontrolne.

.....

.....
(podpis osoby sporządzającej metrykę)

8. ADNOTACJE

(wraz z datą sporządzenia oraz imieniem, nazwiskiem i funkcją osoby, która dokonała adnotacji)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

---

⁴ Dotyczy metryki dla nośnika cyfrowego.

A series of 30 horizontal dotted lines for writing.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn.zm.). Zgodnie z upoważnieniem ustawowym minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku dla celów kontroli celno-skarbowej;
- 2) sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów;
- 3) sposób i tryb udostępniania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi zapisu obrazu lub dźwięku oraz przekazywania im kopii zapisu obrazu lub dźwięku;
- 4) wysokość opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku.

– mając na uwadze konieczność właściwego zabezpieczenia utrwalonego obrazu lub dźwięku przed utratą dowodu, jego zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem, a także zapewnienia, aby wysokość opłaty odpowiadała rzeczywistym kosztom sporządzenia i przekazania kopii zapisu obrazu lub dźwięku.

Projektowane rozporządzenie stanowi pierwszy akt prawny regulujący szczegółowo materię rejestracji zapisu obrazu lub dźwięku w trakcie czynności kontroli celno-skarbowej. Ponieważ ustawodawca w art. 76 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej zdecydował się ograniczyć użycie urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk jedynie do przesłuchania kontrolowanego lub świadka przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, projekt ogranicza się do regulacji kwestii związanych z tymi czynnościami.

W § 2 projektu rozporządzenia wprowadzono definicje legalne terminów, którymi się ono posługuje. W tym zakresie przyjęto dwie metody regulacji. W przypadku terminu „informatycznego nośnika danych” odesłano do odpowiedniego znaczenia nadanego mu w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. W przypadku definicji z pkt 4-11 posłużono się znaczeniem nadanym poszczególnym terminom w języku potocznym bądź specjalistycznym (terminy związane z dokonywaniem zapisu oraz z poszczególnymi rodzajami nośników). W przypadku

terminu „laboratorium” wskazanego w pkt 2, określono krąg podmiotów, z pomocy których organ wykonujący kontrolę celno-skarbową może skorzystać dla sporządzenia kopii zapisu albo odzyskania takiego zapisu. W gronie tych podmiotów znalazły się instytucje naukowe lub specjalistyczne, wyspecjalizowane jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej oraz biegli mający wiadomości specjalne, wymagane dla sporządzenia kopii zapisu albo odzyskania zapisu w przypadku uszkodzenia zapisanego nośnika lub samego zapisu.

W § 3 w ust. 1 projektu rozporządzenia wskazano rodzaje urządzeń i środków technicznych, które mogą być użyte do utrwalenia obrazu lub dźwięku przesłuchania kontrolowanego lub świadka. Z uwagi na mnogość dostępnych urządzeń, które mogą być w tym celu wykorzystane, zakres ten został określony dość ogólnie. Z kolei w § 3 ust. 2 wskazano kryterium, jakie stawiane są nośnikom służącym do rejestracji przesłuchania. Jest nim możliwość przechowywania zapisu przez niezbędny czas. Ponieważ materiały z kontroli celno-skarbowej będą mogły być wykorzystane również w postępowaniu podatkowym, karnym lub karnym skarbowym, nośnik będzie musiał pozwalać na przechowywanie zapisu również do zakończenia tych postępowań, jeżeli będą prowadzone w związku z kontrolą celno-skarbową. Należy podkreślić, że możliwość wykorzystywania materiałów z kontroli celno-skarbowej w postępowaniu podatkowym przewidują przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (patrz. art. 181 O.p. w związku z art. 94 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej). Te same materiały mogą być również użyte w postępowaniu karnym (patrz. art. 393 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 115 § 14 Kodeksu karnego) lub w postępowaniu karnym skarbowym (patrz. art. 393 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 53 § 20 i art. 113 Kodeksu karnego skarbowego).

Przepisy § 4–11 realizują delegację ustawową w zakresie określenia sposobu przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów z przesłuchania kontrolowanego lub świadka.

W § 4 projektu wskazano sposób oznaczania nośnika z dokonanym zapisem przesłuchania. Następuje to poprzez wypełnienie tzw. metryki identyfikacyjnej. Wzór metryki został określony jako załącznik do projektu. Przepisy § 4 precyzują również tryb postępowania z metryką, który został określony w sposób zapewniający prawidłowe oznaczenie nośnika oraz wskazanie wszystkich operacji na nim dokonywanych.

W § 5 projektu wskazano warunki, jakie muszą zostać spełnione dla wykonania kopii zapisu cyfrowego przesłuchania. Zostały one ujęte tak, aby zapewniały tożsamość

kopiowanego zapisu, wprowadzając zakaz zmiany formatu pliku, jego dzielenia oraz wymóg sprawdzania sum kontrolnych z plikiem kopiowanym.

§ 6 projektu rozporządzenia precyzuje sposoby fizycznego zabezpieczania nośnika pierwotnego z zapisem czynności przesłuchania. Przepis ust. 3 przewiduje również, iż poza przypadkami przekazania nośnika pierwotnego do laboratorium, będzie on przechowywany jako załącznik do akt kontroli celno-skarbowej.

W § 7 projektu przewidziano możliwość rejestracji przebiegu przesłuchania na nośniku wielokrotnego zapisu, takiego jak np. karta pamięci. W takim przypadku możliwe będzie wykonanie nośnika wtórnego z zapisem przebiegu czynności i ponowne wykorzystanie nośnika pierwotnego. Regulacja ta wpłynie na wyeliminowanie kosztów związanych z koniecznością przechowywania wartościowych nośników pierwotnych, które mogłyby być wykorzystane w trakcie innych czynności organów kontroli celno-skarbowej. Poza tym przepis wprowadza obowiązek wykonania nośnika wtórnego z zapisem przesłuchania, jeżeli charakter nośnika pierwotnego uniemożliwia jego właściwe oznaczenie i przechowywanie (np. stanowi element większego urządzenia służącego do zapisu obrazu lub dźwięku). Zasadą przenoszenia zapisu z nośnika pierwotnego na wtórny jest dokonywanie tego po zakończeniu utrwalanego przesłuchania. Dopuszczono jednak możliwość wykonywania tej operacji w laboratorium, jeżeli nośnik pierwotny wymaga czynności, dla których niezbędne są informacje specjalne. Przekazanie nośnika do laboratorium będzie miało miejsce między innymi w sytuacji, gdy wykonanie powyższej operacji przez osobę zatrudnioną albo pełniącą służbę w jednostce organizacyjnej KAS nie będzie możliwe, będzie łączyło się z nadmiernymi trudnościami lub groziło zniszczeniem bądź zniekształceniem zapisu.

W § 8 i 9 projektu aktu prawnego wskazano możliwe źródła wykonywanej kopii zapisu przesłuchania kontrolowanego lub świadka oraz podmioty uprawnione do jej wykonania. Podobnie jak w przypadku przenoszenia zapisu z nośnika pierwotnego na wtórny, możliwe będzie kopiowanie zapisu przez osobę upoważnioną zatrudnioną lub pełniącą służbę w jednostce organizacyjnej KAS, jak też za pośrednictwem laboratorium. Skorzystanie z usług laboratorium przy wykonywaniu kopii zapisu może być obligatoryjne (ust. 2) bądź fakultatywne (ust. 3).

§ 10 projektu rozporządzenia dopuszcza możliwość wykonywania kopii bezpieczeństwa zapisu przebiegu przesłuchania kontrolowanego lub świadka. Należy je odróżnić od kopii, o których mowa w § 8 i 9 projektu. Określić je można jako kopie pomocnicze dla kontrolujących, które z jednej strony mają ułatwić podejmowanie czynności

w kontroli celno-skarbowej, a z drugiej, z uwagi na planowane działania, uchronić przed nadmierną eksploatacją nośnik pierwotny lub wtórny.

§ 11 reguluje sposób postępowania w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zmiany opakowania nośnika pierwotnego lub wtórnego.

§ 12 wprowadza generalną zasadę właściwego zabezpieczania nośników zawierających zapisy przesłuchania kontrolowanego lub świadka, która ma uchronić przed utratą lub zniekształceniem tegoż zapisu.

§ 13-18 projektu rozporządzenia wykonują ostatni zakres delegacji ustawowej z art. 76 ust. 6 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, mianowicie sposób i tryb udostępniania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi zapisu obrazu lub dźwięku oraz przekazywania im kopii zapisu obrazu lub dźwięku, a także wysokość opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku.

§ 13 i 14 regulują problematykę miejsca i sposobu udostępniania zapisu, a także podmiotu dokonującego tego udostępniania. Zasadą jest, iż udostępnianie będzie miało miejsce w budynku organu prowadzącego kontrolę celno-skarbową. W celu zagwarantowania prawa dostępu podmiotu uprawnionego do materiałów kontroli, udostępnienie to będzie mogło także nastąpić w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, właściwej dla miejscowości, w której uprawniony podmiot przebywa.

Z kolei w § 15 i 16 projekt rozporządzenia normuje kwestię przekazania kopii zapisu podmiotowi uprawnionemu. Z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowości tych czynności, wprowadzony został zakaz przekazywania kopii zapisu na nośniku dostarczonym przez podmiot uprawniony czy też samodzielne kopiowanie przez podmiot uprawniony udostępnionego mu zapisu przesłuchania.

Uwzględniając pomocniczy charakter kopii bezpieczeństwa, przepis § 17 ust. 1 dopuszcza odstępnie od pewnych wymogów związanych z oznaczaniem nośnika. Poza tym ust. 2 § 17 zakłada rezygnację z oznaczania w metryce identyfikacyjnej pewnych operacji związanych z nośnikiem, jeżeli plik stanowiący zapis jest podpisany zaawansowanym podpisem elektronicznym, gwarantującym identyfikację osoby podpisującej oraz rozpoznawalność jakiegokolwiek późniejszej zmiany zapisu. Zabezpieczenie tożsamości i nienaruszalności zapisu w tym przypadku w wystarczającym stopniu gwarantować będzie mechanizm zaawansowanego podpisu elektronicznego.

W § 18 uregulowano wysokość opłat za sporządzenie i przekazanie kopii zapisów uprawnionym podmiotom. Przewidziano opłatę za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu na informatycznym nośniku danych i nośniku analogowym, opłatę za sporządzanie kopii

w laboratorium oraz opłatę za konwersję zapisu analogowego na cyfrowy. Wszystkie wskazane kwoty są analogiczne do obowiązujących w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. w sprawie utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku dla celów procesowych w postępowaniu karnym (Dz. U. poz. 2344). Zgodnie z uzasadnieniem do projektu rozporządzenia poprzedzającego wydanie powyższego rozporządzenia opłaty zostały ustalone przez Ministra Sprawiedliwości na podstawie cen nośników dostępnych na rynku, kosztów zużycia sprzętu, czasu potrzebnego pracownikom na opracowanie dokumentacji, czasu potrzebnego na kopiowanie zapisów w czasie rzeczywistym, a także stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 508). Ustalenie wysokości stawek opłat za sporządzenie kopii zapisu w oparciu o rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości wydaje się uzasadnione biorąc pod uwagę doświadczenia wynikające z większej skali utrwalania przebiegu czynności protokołowanych za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk w postępowaniu karnym.

Data wejścia w życie rozporządzenia wynika z terminu wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, określonej w art. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255).

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

W myśl art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie rządowy proces legislacyjny z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Marcin Krawczyk
Główny specjalista
Departament Reformy Administracji Skarbowej
Wydział Procedur Kontrolnych
Krajowej Administracji Skarbowej
tel. 22 694 32 66
e-mail: marcin.krawczyk@mf.gov.pl